

[Indenrigsministeren.]

I modsætning til de tidligere skattemæssige valgretsbetingelser er denne betingelse for at tiltræde hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem ikke begrænset alene til, at den pågældende skal have betalt de kommunale skatter til vedkommende kommune. Nej, han skal have betalt alle de skatter, som påhviler ham, uanset om det er personlige eller ejendomsskatter, og uanset om det er skat til stat eller kommune. Det gælder såvel skatter til den kommune, hvori han bor, som skatter, der påhviler ham i andre kommuner. Derimod har man ikke ment at burde knytte den samme virkning til restance med kirkelige afgifter.

Der er heller ikke — i modsætning til, hvad der gælder den skattebetingelse, der findes i valgloven i dag — foreslået nogen grænse bagud, således at det kun skulle være skatterne inden for et bestemt tidsrum, der har betydning. I princippet vil enhver skatterestance, ligegyldig hvor gammel den er, betyde tab af retten. En anden sag er, at ubetalt skat kan forældes; hvis en skatterestance er forældet, er den ikke længere nogen hindring for den pågældendes indtræden i kommunalbestyrelsen, og det samme er tilfældet med skat, der på grund af sygdom eller lignende er blevet eftergivet.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale forslaget til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Bomholt): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende ophævelse af visse bestemmelser om tab af valgret og valgbarhed til offentlige forsamlinger eller råd).

Forslaget må ses i sammenhæng med det forslag om ændringer i lov om kommunale valg, der samtidig fremsættes af indenrigsministeren (sp. 266). Dette sidste forslag går ud på, at skattebetalingsbetingelsen for valgret ved kommunevalg bortfalder, og regeringen har i denne forbindelse fundet det naturligt at overveje en ændring af visse af de bestemmelser i forsorgsloven, hvorefter der til modtagelse af offentlig

hjælp knyttes den virkning, at pågældende mister valgret og valgbarhed til offentlige forsamlinger eller råd.

Man har ikke ment ved denne lejlighed at burde foreslå en gennemgribende revision af reglerne om retsvirkninger af kommunehjælp, men indskrænker sig til at foreslå fjernet de bestemmelser på dette område, som man mener frembyder en særlig iøjnefaldende urimelighed. Man har derfor ikke ment at kunne komme ind på spørgsmålet om en ændring af reglerne vedrørende den egentlige fattighjælp i forsorgslovens afsnit 6, der drejer sig om den hjælp, der ydes forsømmelige forsørgere, alkoholister, prostituerede samt erhvervs- og subsistensløse. Ej heller har man for tiden fundet anledning til at komme nærmere ind på de tilfælde, der vedrører kontering som fattighjælp i forbindelse med socialbedrageri, misbrug af hjælp, restancer for bidragsforpligtelser eller hjælp til personer, der er indblandet i kollektive arbejdsstridigheder.

Tilbage står de bestemmelser i §§ 306 og 307, der hjemler fattighjælpsvirkning, fordi den trang, der er tale om at afhjælpe, forudsættes at være selvforskyldt, eller fordi hjælpen er af en sådan form eller af et sådant omfang, at pågældende må siges at være under fast offentlig forsorg.

Inden for dette område har regeringen ment at burde foreslå bestemmelsen om sygehjælp i § 306, stk. 2, samt bestemmelsen om virkninger af hjælp af en vis varighed i § 307, stk. 2, nr. 1, ophævet, idet fattighjælpsvirkninger i disse tilfælde ofte må ramme den enkelte uforholdsmæssig hårdt.

§ 306, stk. 2 — der er den eneste af de omhandlede bestemmelser; der ikke findes allerede i socialreformen fra 1933 — foreskriver, at sygehjælp, der må ydes til personer, som — uanset at de er ubemidlede i den i folkeforsikringsloven angivne betydning — ikke er medlemmer af en anerkendt sygekasse, i visse nærmere angivne tilfælde skal ydes med fattighjælpsvirkning. Dette gælder således, hvor pågældende overhovedet ikke har søgt optagelse i den offentlige sygeforsikring, eller hvor han kun står som bidragydende medlem, eller hvor han er slettet af forsikringen på grund af kontingentrestance.

Det forekommer ikke rimeligt uden videre at ligestille disse tilfælde med de øvrige